

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/86/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414204018
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5414204018.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobkyne: J. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. W., L. XXXX/X-X, proti žalovanému: C. D., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom J. W., L. XXXX/X-X, bývajúci S. XXX, Č. G., v konaní o návrhu na zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný platiť žalobkyni na jej výživu zvýšené výživné vo výške 160,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám žalobkyne počnúc dňom 01.09.2014.

II. Zameškané výživné za obdobie od 01.09.2014 do vyhlásenia rozsudku vo výške 60,- eur je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Tým sa mení uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín z 19.01.2012 č. k. 4P/118/2011-31, ktorým bol schválený ohľadne výšky výživného na žalobkyňu zmier.

IV. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

V. Žalobkyni sa náhrada pomernej časti trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 26.08.2014 žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovaného (jej otca) platiť na jej výživu zvýšené výživné vo výške 180,- eur mesačne počnúc dňom podania žaloby. Odôvodnila ju tým, že manželstvo jej rodičov bolo rozvedené právoplatne Okresným súdom Dolný Kubín 18.09.2012 č. k. 4P/35/2012-68. Na základe rozhodnutia Okresného súdu Dolný Kubín z 19.01.2012 č. k. 4P/118/2011-31 bol žalovaný zaviazaný k vyživovacej povinnosti 100,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci. Od posledného určenia výšky vyživovacej povinnosti ubehli viac ako dva roky. V tom čase bola študentkou strednej školy. Teraz študuje na vysokej škole, čím sa jej podstatne zmenili a narástli náklady spojené hlavne s jej štúdiom, ubytovaním a cestovným. Žalovaný jej okrem poslednej určenej výšky výživného neprispieva ničím, dokonca za mesiac august 2014 jej poslal len polovičnú sumu výživného. Celú starostlivosť o ňu zabezpečuje matka. Žalovaný pracuje a býva v Čechách a nemá vedomosť o jeho mesačnom príjme. Matka je zamestnaná ako predavačka a jej mesačný príjem je približne 360,- eur.

Žalobkyňa na pojednávaní 13.10.2014 zotrvávajúc na podanej žalobe doplnila, že zatiaľ nepožiadala o priznanie sociálneho štipendia a takúto možnosť zvaží v závislosti na rozhodnutí súdu v tomto konaní. V minulosti nepoberala sociálne štipendium a ani oň nepožiadala. Gymnázium ukončila v roku 2013 a

v súčasnosti študuje odbor logopédia. V spoločnej domácnosti žije s mamou a mladším bratom v 2-izbovom byte, ktorý je vo vlastníctve jej mamy a žalovaného. Starší brat C. teraz v septembri odišiel zarobiť si do Anglicka, aby mal na školné, pretože nespravil jednu štátnicu a bude to musieť opakováť v nasledujúcom akademickom roku. C. študoval angličtinu v komerčnej praxi na Filozofickej fakulte KU Ružomberok. Mladší brat T. študuje dennou formou v 1. ročníku na STU v Bratislave, odbor aplikovaná informatika. Bývajú v 2-izbovom byte, ktorý je vo vlastníctve jej mamy a žalovaného. V Bratislave býva na internáte na Mlynskej doline - átriáky, kde má tú najlacnejšiu izbu, aká sa dá zohnať a v cene ubytovania má aj internet. Domov chodíva podľa možností jeden raz za týždeň alebo za dva týždne. Cez leto nemala žiaden príjem, hoci sa snažila niečo si nájsť. Počas leta sa venovala dobrovoľníckej činnosti - skautingu 53. zbor Gentiana Dolný Kubín. Rozvrh v škole má 5 dní v týždni a vzhľadom k tomu ako má rozvrh, nenašla si prácu, ktorú by mohla vykonávať popri škole. Zdravotne je v poriadku. O zvýšenie výživného požiadala z toho dôvodu, lebo sa to už nedá ďalej utiahnuť. Minulý rok si ako tak s bratmi pomáhali. Tento rok však mladší brat začal študovať tiež v Bratislave a nedostal internát, hoci si oň požiadaval. Musí bývať na priváte, za ktorý platí až 125,- eur mesačne. Kúpu laptopu so slúchadlami financovala z poisťky, bolo tam okolo 500,- eur. Dostala ju vyplatenú, keď mala 18 rokov. Má zvýšené náklady v súvislosti so štúdiom na kopírovanie študijnej literatúry, ktorej je nedostatok. Ročne tieto náklady dosahujú cca 30,- eur. Tento rok si zatiaľ túto literatúru len skenovala do počítača, lebo nemala peniaze na kopírovanie. Lepšie sa však pracuje s literatúrou, ak ju má fyzicky k dispozícii. Poukázala aj na to, že starší brat poslal na súd vyjadrenie, že od septembra nemusí žalovaný platiť na jeho výživu, keďže si už zarába, ktoré vyjadrenie predložila a ktoré v krátkom čase bude doručené vo veci 6C/112/2014 s prílohami k tomu vyjadreniu. Toto vyjadrenie jej poslal brat e-mailom. Nevie o žiadnom stavebnom sporení uvádzanom žalovaným, ktoré by malo byť na ňu uzavreté a kde by mala mať nejaké peniaze. Jej náklady na stravu a internát sú cca 100,- eur mesačne, v čom nie je ani cestovné, kúpa študijnej literatúry a ďalšie študijné potreby.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť vzhľadom na jeho súčasnú finančnú situáciu. Vypovedal, že aktuálne má platiť na jeho tri deti celkovo 330,- eur mesačne, z toho na žalobkyňu 100,- eur, na C. 120,- eur a na T. 110,- eur mesačne. V spoločnej domácnosti býva so svojou manželkou v dome, ktorý kúpili na hypotéku v marci 2013 za 1.300.000,- Kč. Na jeho kúpu použila manželka 400.000,- Kč, ktoré mala z predchádzajúceho manželstva a na 900.000,- Kč zoberali hypotéku na 18 rokov, ktorú splácajú po 5.333,- Kč mesačne. Dovtedy bývali v podnájme v 2-izbovom byte, kde však bola pleseň, čo nerobilo dobre jeho manželke, ktorá je alergičkou. Manželka poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 6.800,- Kč. Ešte pred polrokom pracovala ako vrátnička, lebo určité peniaze si môže popri dôchodku privyrobiť, ale teraz je už viac ako polroka PN. Nemocenské dávky poberá vo výške 5.500,- Kč mesačne. Manželka má dvoch už dospelých synov, takže už nemá vyživovacie povinnosti. V prípade, že by s tým žalobkyňa súhlasila, navrhol zvýšenie výživného na sumu 120,- eur mesačne. Spolu s manželkou asi pred 1,5 rokom kúpili za 60.000,- Kč auto zn. Ford Focus, ktoré má teraz 12 rokov. Predtým mali Hondu, ktorá už úplne doslúžila. Manželkin syn, ktorý žije, študuje a pracuje v Austrálii, im v júli 2013 požičal 20.000,- Kč. Na to auto im dali peniaze rodičia jeho manželky a šlo fakticky o dar. Majú však u nich pôžičku z r. 2011, keďže začínali prakticky od nuly. Vtedy im dali 100.000,- Kč, z ktorých doposiaľ vrátili 32.000,- Kč. Predložil doklady ohľadne svojich životných nákladov.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že naposledy bolo o výške výživného na žalobkyňu zo strany žalovaného rozhodované pred cca 2 rokmi, kedy konanie skončilo schváleným zmierom z 19.01.2012 č. k. 4P/118/2011-31, ktorým sa terajší žalovaný zaviazal prispievať na výživu žalobkyne po 100,- eur mesačne počnúc dňom 01.12.2011. V tom čase bola žalobkyňa študentkou v 3. ročníku gymnázia, ktoré navštevovala v mieste svojho bydliska. Príjem jej matky (za obdobie 12/2010 až 11/2012) predstavoval 364,08 eura mesačne netto. Priemerný čistý mesačný príjem žalovaného bol k 01.12.2011 vo výške 16.466,- Kč. Obaja rodičia žalobkyne mali v tom čase okrem žalobkyne ďalšie dve vyživovacie povinnosti k jej súrodencom T. a C.. Žalovaný v tom čase býval so svojou terajšou manželkou v prenajatom 2-izbovom byte, za ktorý platili 5.800,- Kč mesačne. Žalovanému bolo rozvodovým rozsudkom z 18.09.2012 č. k. 4P/35/2012-68 právoplatným 29.09.2012 uložené na základe súdom schválenej rodičovskej dohody platiť na výživu vtedy maloletého T., nar. XX.XX.XXXX, po 110,- eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode. Ohľadne výšky výživného na C. bolo naposledy rozhodnuté uznesením z 01.02.2012 č. k. 7P/24/2011-43, ktorým bol schválený zmier, podľa ktorého sa žalovaný zaviazal platiť na výživu uvedeného syna po 120,- eur mesačne od 01.12.2011.

Aktuálne (v akademickom roku 2014/2015) je žalobkyňa študentkou 2. ročníka magisterského štúdia na Pedagogickej fakulte UK v Bratislave, odbor logopédia, kde študuje dennou formou. Cestovné náklady na jednu cestu do školy a späť predstavujú 11,52 eura a električka na 3 mesiace ju stojí 35,90 eura. Náklady na 1 obed v menze predstavujú cca 1,25 eura. Jej náklady na ubytovanie sú 47,25 eura mesačne.

Priemerný čistý mesačný príjem žalovaného za obdobie 09/2013 až 07/2014 predstavuje 17.346,- Kč. Podľa ním vyhotoveného rozpisu má príjem jeho manželky predstavovať cca 12.300,- Kč (dôchodok a nemocenské dávky). Žalovaný s manželkou spolu splácajú hypotéku po 5.333,- Kč mesačne. Mesačné zálohové platby na elektriku predstavujú 1.660,- Kč mesačne.

Matka žalovanej poberá prídavky na 3 deti spolu vo výške 70,56 eura mesačne a jej priemerný čistý mesačný príjem za obdobie 09/2013 až 08/2014 predstavuje 414,78 eura.

Na tunajšom súde je vedené pod sp. zn. 6C/112/2014 konanie, v ktorom sa žalovaný domáha zrušenia svojej vyživovacej povinnosti k synovi C. a v ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté. C. D. v akademickom roku 2014/2015 študuje v nadštandardnom štúdiu denného bakalárskeho štúdia na Katolíckej univerzite v Ružomberku Filozofickej fakulte. Ten v liste z 09.10.2014 predloženom žalobkyňou vyjadril súhlas so zrušením výživného, a to počnúc od 01.09.2014 s tým, že momentálne je zamestnaný, keďže potrebuje splatiť študentskú pôžičku (poskytnutú vo výške 1.327,76 eura) a školné predpísané mu za nadštandardné štúdium (predstavujúce 750,- eur). Od 26.08.2014 prebieha na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/114/2014 konanie o zvýšenie výživného zo strany žalovaného na jeho syna T., v ktorom taktiež doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Podľa § 62 ods. 1 zákona NR SR č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZoR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 ZoR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 ZoR výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1, 2, 3 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Rozhodnutia súdov, ktoré určujú výživné, môžu byť zmenené, ak dôjde k zmene pomerov na strane účastníkov. Táto zásada vyjadrená v cit. ust. § 78 ods. 1 ZoR a reflektovaná v procesnom ust. § 163 ods. 1 O. s. p. umožňuje doceliť zmenu rozhodnutí, vychádzajúcich zo skutočností, ktoré sa postupom času zmenili. O výživnom sa rozhoduje vždy podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania (v čase vyhlásenia rozsudku - § 154 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ teda po rozhodnutí súdu dôjde k zmene pomerov, či už na strane oprávnených alebo povinných osôb, je potrebné vždy vykonať novú úpravu výšky výživného, aby zodpovedala aktuálnemu stavu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že vyživovacia povinnosť žalovaného voči žalobkyni naďalej trvá, keďže táto naďalej študuje. Od posledného rozhodovania došlo k zásadnejšej zmene pomerov práve na strane žalobkyne, ktorá druhým rokom študuje dennou formou na vysokej škole mimo miesta svojho bydliska, čím došlo k výraznému nárastu jej životných nákladov predovšetkým o náklady spojené s týmto štúdiom, ktoré táto vo výpovedi podrobnejšie popísala a ktoré čiastočne aj dokladovala. Na strane druhej došlo k zmene (a to práve za obdobie, za ktoré súd zvýšil výživné) aj pomerov na strane žalovaného a aj matky žalobkyne, ktorým odpadla jedna - spoločná vyživovacia povinnosť k synovi C. (túto skutočnosť súd pre účely tohto rozhodnutia posúdil ako predbežnú otázku, keďže v konaní o zrušenie výživného na toto dieťa ešte nebolo rozhodnuté a ako už bolo uvedené aj samotný syn C. vyjadril súhlas so zrušením vyživovacej povinnosti žalovaného voči nemu počnúc 01.09.2014). Súd poukazuje na to, že hoci žalobkyni pred viac ako rokom výrazne stúpli jej životné náklady práve v súvislosti so začatím jej vysokoškolského štúdia, doteraz určené výživné na ňu bolo dokonca nižšie než na jej mladšieho brata T., ktorý začal študovať na vysokej škole až v tomto akademickom roku a dovtedy boli jeho životné náklady nižšie než v prípade žalobkyne.

Zohľadniac aktuálny počet vyživovacích povinností žalovaného, jeho schopnosti a možnosti a vôbec jeho pomery na jednej strane, ďalej odôvodnené potreby žalobkyne a schopnosť matky žalobkyne ako jej druhého rodiča spolupodieľať sa na uspokojovaní potrieb žalobkyne, súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia ZoR žalobe v prevažnej časti vyhovel a uložil žalovanému počnúc od 01.09.2014, odkedy najneskôr podľa predbežného posúdenia súdu v rámci tohto konania došlo k zníženiu počtu vyživovacích povinností žalovaného, platiť na výživu žalobkyne výživné vo výške 160,- eur mesačne. Takto určené výživné jednak umožňuje žalobkyni hradiť jej odôvodnené životné potreby a žalovanému neznemožňuje uspokojovanie jeho odôvodnených a nevyhnutých životných potrieb. Tiež toto rozhodnutie vytvára potrebný priestor pre možné zvýšenie výživného aj na T., ktorého životné náklady tiež výrazne narástli odvtedy ako v akademickom roku 2014/2015 začal študovať na STU v Bratislave, pričom pokiaľ ide o jeho náklady na ubytovanie v mieste štúdia, tieto sú u neho ešte vyššie než u žalobkyne.

Súčasne súd vyčíslil aj zameškané výživné za obdobie od 01.09.2014 do vyhlásenia rozsudku vo výške 60,- eur (ide o sumu rozdielu doteraz určeného a zvýšeného výživného len za mesiac september 2014, keďže výživné za mesiac október 2014 v čase vyhlásenia tohto rozsudku ešte nebolo splatné), ktorého zaplatenie povolil žalovanému zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutím o zvýšení výživného dochádza k zmene uznesenia tunajšieho súdu z 19.01.2012 č. k. 4P/118/2011-31, ktorým bol schválený ohľadne výšky výživného na žalobkyňu zmier.

Vo zvyšnej časti - pokiaľ sa žalobkyňa domáhala zvýšenia výživného za obdobie od podania žaloby (26.08.2014 do 31.08.2014 vrátane), ako aj vyššieho výživného, než jej bolo súdom priznané (rozdiel medzi ňou požadovanou sumou 180,- eur a určenou sumou zvýšeného výživného 160,- eur), súd z dôvodov uvedených vyššie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobkyni, ktorej by s poukazom na § 142 ods. 2 O. s. p. prináležalo právo na náhradu pomernej časti vzniknutých trov ako účastníkovi majúcemu prevažný úspech vo veci, právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalobkyňa si žiadne trovy neuplatnila a z obsahu spisu nevyplýva, že by jej vznikli v konkrétnej výške náklady v súvislosti s týmto konaním.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).